

Α νη τηλεόραση αποτελεί καθρέφτη της ελληνικής κοινωνίας, τότε πολύ φοβόμαστε ότι η κοινωνία μας πάσχει από προϊούσα σχιζοφρένεια. Ανοίγοντας την τηλεόραση, οι μισές εκπομπές, που αποκαλούνται ενημερωτικές (με πολλή επιφυλάξεις για την ακρίβεια της ενημέρωσης, που προσφέρουν), κατακλύζονται από ρεπορτάζ που αναδεικνύουν μια κοινωνία στην οποία οι πολίτες είναι τόσο φτωχοί, που δεν έχουν τη δυνατότητα καν να αγοράσουν λίγα φρούτα και λαχανικά από τη λαϊκή αγορά.

» Με αποτέλεσμα η εύλογη απορία μας είναι πώς επιβιώνει ο ελληνισμός σήμερα και δεν καταρρέουν στους δρόμους από την πείνα οι Έλληνες. Τις υπόλοιπες ώρες, που δεν προβάλλονται οι ηρωικές ενημερωτικές εκπομπές ή τα δεξιά ειδήσεων, εντός κι εκτός πολλών εισαγωγικών, στην τηλεόραση μαγειρεύουν. Μαγειρεύουν, χορεύουν, τραγουδούν, κουτσομπολεύουν συνέχεια, συστηματικά. Δεν υπάρχει κανάλι που να μην έχει τουλάχιστον

ΕΥΘΥΣ
εξ αρχής

«

**Τι είναι άραγε η Ελλάδα;
Μια κοινωνία εξθλιωμένων πολιτών; Η μήπως μια κοινωνία από σοβαρίτες που ασχολούνται νυχθημερόν με τις γαστριμαργικές απολάσεις;**

Η διαστροφή της τηλεψίας

2-3 εκπομπές τέτοιου είδους. Και δεν μαγειρεύουν απλώς. Μαγειρεύουν ακόμα και τα παιδιά μας, ωσάν αυτό να είναι το παιδικό τους όνειρο. Αλήμονό μας! Καταφεύγουν μάλιστα σε περίτεχνες και σύνθετες γαστριμαργικές συνταγές, του τύπου «κονφί λαβράκι γαρνιρισμένο με μαρμελάδα φραγκοστάφυλου συνδυασμένου με κόλιανδρο και φινόκιο (αυτά τα δύο συστατικά, ιδίως ο κόλιανδρος, είναι εντελώς απαραίτητα για κάθε master η top chef της εποχής μας) και πασαλισμένο με λευκή τρούφα των άλπεων μέσα σε κρούστα από χοντρό αλάτι».

» Τι είναι άραγε η Ελλάδα; Μια κοινωνία εξθλιωμένων πολιτών που απεγνωσμένα αναζητούν μια μπουκιά φαγητού για να διασκεδάσουν την τρομακτική τους πείνα; Η μήπως μια κοινωνία από σοβαρίτες που ασχολούνται νυχθημερόν με τις γαστριμαργικές απολάσεις; Η μήπως η ελληνική νεολαία αποτελείται από ανθρω-

πους που η μοναδική τους φιλοδοξία στη ζωή είναι να γίνουν μάγειρες, τραγουδιστές, μοντέλα, χορευτές;

» Προφανώς η Ελλάδα δεν είναι τίποτα από όλα αυτά. Αλλά η τηλεόραση, που βιώνει με το δικό της ακραίο τρόπο την κατάρρευση των διαφημιστικών εσόδων, για μία ακόμα φορά απευθύνεται στα ποταπά ένστικτα του φιλοθεάμονος κοινού. Με τα ρεπορτάζ περί δήθεν απόληψης φτώχειας και πείνας, καλλιέργει το λαϊκισμό και την οργή, αλλά και την αγνία των πολιτών, που φυσικά δεν πεινούν στην κυριολεξία, για την επιδεινούμενη οικονομική τους κατάσταση. Με τα πολλά ριάλιτι μαγειρικής, το επίκεντρο του λαϊκισμού δεν στρέφεται στη μαγειρική και στις συνταγές, αλλά στην ίντριγκα, την υπονόμηση, τον αθέμιτο ανταγωνισμό, την κακοήθεια ανάμεσα στους παίκτες, που ενθαρρύνουν άμεσα οι βαρύγδουποι κριτές, που από κορυφαίοι μάγειρες μετατρέπονται ενου-

νείδιστα σε ρολίστες που αναδεικνύουν τα ανθρωποφαγικά ένστικτα των παικτών και κατ' επέκταση των τηλεθεατών. Κι αυτό είναι ένα ακόμα βαθύ σύμπτωμα της κοινωνικής κατάρρευσης που έχει επέλθει στην πατρίδα μας. Και στην οποία ο ρόλος της τηλεόρασης, δυστυχώς, αποδεικνύεται καταλυτικός.

» Πολύ φοβόμαστε ότι το πρόβλημα που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα μας δεν είναι μόνον οικονομικό. Αν ήταν οικονομικό και μόνον, τότε ενδεχομένως να υπήρχε κάποια ελπίδα να το καταπολεμήσουμε και να βγούμε και πάλι στον αφρό. Δυστυχώς, το πρόβλημα είναι μεγαλύτερο, διότι έχουμε βυθιστεί στον αβαθή βάθλο της κοινωνικής κατάρρευσης, της κατάρρευσης αξιών, ηθών και ιδανικών. Και φυσικά, το δυστύχημα είναι ότι από αυτή την κατάσταση πολύ δύσκολα μπορούμε να ξεφύγουμε.

«ΒΤΚ»